

ကျနော်မလွန်ဘူး မမမြိုင်

ရေးသူ - ချမ်းမြေ့သာအံ့မောင်မောင်နံ

စာမူရိုက်ပေးသူ-kaungmyattun99
(အချစ်တက္ကသိုလ်)

တကယ်တော့ သက်လွင် လွန်သည်ဟု မဆိုသာပါ။ ၊ မတ်က မရီးကို ကြံတာမျိုးက မမှန် ၊ ဟုသာ အရပ်စကား ကြားခဲ့ဘူးပါသည်..။ အမှန်တော့ သက်လွင်မလွန် ။ ဒီအကြောင်းတွေက မမမြိုင်က စခဲ့တာပဲ ဖြစ်သည်..။

ဒီတော့ ` ` မရီးက မတ်ကိုကြံ ` ` လို့ပဲ ပြောင်းပြောရမလို ဖြစ်နေသည်...။
သက်လွင်မိန်းမ လှိုင် က ကျောင်းဆရာမ ။ အခု ဖောင်ကြီးသင်တန်း သွားတက်နေသည်..။ လှိုင် သင်တန်းသွားပြီး တစ်ပတ်အကြာ မမမြိုင်က လင်ဖြစ်သူနှင့် ရန်ဖြစ်ပြီး အိမ်ပေါ်မှဆင်းကာ ရေနံချောင်း မှနေ သက်လွင်တို့ရှိရာ ရန်ကုန်သို့ ရောက်လာခဲ့သည်..။ ပြီးတော့ အိမ်မှာပဲ နေသည်..။
မမမြိုင် စရောက်သည်..နေ့မှာပဲ ဇာတ်လမ်းက စသည်ဟု ဆိုရမည် ဖြစ်သည်..။ ရေချိုးပြင်ဆင်ပြီး အခန်းထဲမှ ထွက်လာသော မမမြိုင်တစ်ယောက် အခန်းထဲမှ အပြင်သို့ လှမ်းအထွက် လျှောက်လာသော သက်လွင်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ကိုယ်လုံးချင်း ထိမတတ် တိုးမိတော့မလို ဖြစ်သွားသဖြင့် နှစ်ယောက်စလုံး ခြေလှမ်းရပ်ကာ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ကြည့်လိုက်မိကြသည်..။
ထိုအခိုက်မှာပင် မမမြိုင်က သက်လွင်ကို ပြုံးပြပြီး ခြေတစ်လှမ်း ရှေ့သို့တက်ကာ သက်လွင်ရင်ခွင်ထဲသို့ ဝင်ပြီး သက်လွင်၏ ခါးကို သူမ၏ လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် သိုင်းဖက်လိုက်သည်..။
သက်လွင် တစ်ကိုယ်လုံး ထူပူသွားကာ ခဏမျှ ကြောင်သွားသည်..။ ပြီးမှ သက်လွင်သည် အထိအတွေ့နှင့် မွှေးရနံ့တို့က မိန်းမနှင့် ကင်းကွာနေရသော သက်လွင်ကို အနိုင်ယူသွားပြီး သက်လွင် မမမြိုင်ကို ပြန်ဖက်ပြီး အားရပါးရ နမ်းပစ်လိုက်သည်..။

` `တော်....တော်ပြီ..ကွယ်...ဟိုမှာ အစိုးလေး လာနေပြီ.....` `

သက်လွင် မမမြိုင်ကို လွှတ်ပေးကာ အိမ်နောက်ဖေးဘက်ဆီသို့ ဆက်ပြီး ဝင်လာခဲ့သလို မမမြိုင်ကလည်း အိမ်ရှေ့ဘက်သို့ ဆက်လျှောက်သွားခဲ့သည်..။
မမမြိုင်နှင့် လှိုင်တို့က မိဘများ မရှိကြတော့ပေ..။ သူမတို့ ဖခင်၏ အစ်ကိုကြီး သူမတို့

အဖိုးလေးဟုခေါ်သော ဦးခင်မောင်က လှိုင်နှင့် အတူနေသည်..။ အဖိုးလေးက လူပျိုကြီးဖြစ်ပြီး အသက် ၇၀ ထဲ ရောက်နေပြီဖြစ်သည်..။ များသောအားဖြင့် အဖိုးလေးက အိမ်ရှေ့ခြံထဲဆင်းပြီး ပက်လက်ကုလားထိုင်တစ်လုံးနှင့် ပုတီးစိပ်နေတာက များလေသည်..။ အခုလည်း ခြံထဲမှ အဖိုးလေး အိမ်ပေါ်သို့ တက်လာသဖြင့် သက်လွင်နှင့် မမမြိုင်တို့နှစ်ယောက် ဆန့်တင်ခုံ ဖြင့် လူချင်းခွဲလိုက်ရတာ ဖြစ်သည်..။ ညကျတော့ သက်လွင်က စက်ရုံတွင် ညဂျူတီ ကျသဖြင့် အိမ်ပြန်မအိပ်ဖြစ်တော့ပဲ နောက်တစ်နေ့ မနက်ပိုင်းတွင်မှ အိမ်သို့ ပြန်ရောက်လာခဲ့ရလေသည်..။ ရေချိုးစားသောက်ပြီးသည် အချိန်ထိ အဖိုးလေးကို သက်လွင် မမြင်မိပေ..။

`` မမမြိုင်....အဖိုးလေးရော..... ``

`` ဘုန်းကြီးကျောင်းသွားတယ်...ညနေမှ ပြန်လာမယ် ပြောတယ်..... ``

ပြောလည်းပြော ၊ မမမြိုင်က သက်လွင်ကို အကြောင်းသိနေဟန်ဖြင့် ကြည့်သည်..။ သက်လွင်က မမမြိုင်ကို ညင်သာစွာ ပွေ့မလိုက်သည်..။ မမမြိုင်ကလည်း အလိုက်သင့် ပါလာ၏..။ နှစ်ယောက်သား ရင်ချင်းအပ်ကာ ပွေ့ဖက်ထားကြပြီး တစ်ယောက်နှုတ်ခမ်း တစ်ယောက် ခပ်ကြာကြာလေး စုပ်နမ်းနေကြသည်..။

နှုတ်ခမ်းချင်း ခွာလိုက်ကြတော့ သက်လွင်က မမမြိုင်၏ ဖင်ဆုံသား ထွားထွားအိအိကြီးတွေကို ဆုပ်ကာ ချေပေးလိုက်သည်..။ သက်လွင်ကို ကြည့်နေသော မမမြိုင်၏ မျက်လုံးတွေက အရောင်တွေ တလက်လက်ထွက်ကာ ရမက်ရိပ်တွေ လွှမ်းနေသည်..။

`` လာ....မမမြိုင်...အခန်းထဲ သွားရအောင်... ``

`` အို.....မကောင်းပါဘူးကွယ်.....အို..ကြည့်ပါလား..ပြောလို့မရ ဆိုလို့မရနဲ့ ...စိတ်ညစ်တယ်... ``

ဟန်ဆောင်ကာ မြည်တွန်တောက်တီးရင်း သက်လွင်ဆွဲခေါ်ရာ သက်လွင်တို့လင်မယား အိပ်သော အခန်းထဲသို့ လိုက်ပါလာခဲ့သည်..။ မမမြိုင်၏ ကိုယ်လုံးကြီးကို သက်လွင်က ကုတင်ပေါ်ထိုင်ချပေးပြီး အတင်းဖက်ကာ အကျီ တွေ ချွတ်ပစ်လိုက်သည်..။

`` ကျွတ်....ခက်တာပဲကွယ်....မတော်ပါဘူး ဆို...ပြောလို့လဲ မရဘူး..... ``

မမမြိုင် ဘာတွေပဲ ပြောနေပြောနေ သူ့ဖက်ပါနေသည်ကို သိပြီးသား.....။ သက်လွင်က မမမြိုင်၏ အကျီ

ကို သာမက ဘရာစီယာကိုပါ ချွတ်ပစ်လိုက်သည်..။
မမမြိုင်၏ ဝင်းမွတ်နေသော နို့အုံကြီးတွေက မိုမောက်စွာ ထွက်ပေါ်လာသည်..။
သက်လွင်က နို့အုံကြီးနှစ်လုံးကို ဖွဖွလေး ဆုပ်နယ်ပေးသည်..။
မမမြိုင်မှာ အိမ်ထောင်ကျတာ ၆ နှစ်လောက် ကြာခဲ့ပြီ ဖြစ်သော်လည်း ကလေးမရသေးသောကြောင့်
အလှအပတွေက မယိုယွင်းသေးပါ..။
မပျော့မမာ တင်းတင်းအိအိ နို့ကြီးနှစ်မှာက သက်လွင်အဖို ကိုင်လို့ကောင်းလှသည်..။
နို့နှစ်လုံးကို ကိုင်လို့အားရတော့ သက်လွင်က မမမြိုင်ကို ကုတင်ပေါ်သို့ ဖက်ပြီး လှဲချလိုက်သည်..။
ထို့နောက် သက်လွင်က မမမြိုင်၏ ပေါင်တန်ကြီးတွေကို ဆွဲထောင်လိုက်မည်ဟု ကြံပြီးတော့မှ သူမရဲ့
ထမီကို အရင် ဆွဲချွတ်လိုက်သည်..။
မမမြိုင်က မျက်လုံးလေး မှိတ်ထားသည်..။ ပြီးတော့မှ သက်လွင် မမမြိုင်ရဲ့ ပေါင်တန်တွေကို ဆွဲထောင်ပြီး
ကားလိုက်သည်..။ စောက်မွေးတွေကြားမှ စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားကြီးနှစ်ခုမှာ အတန်ငယ် ပြဟသွားပြီး
စောက်ဖုတ်အတွင်းသားတွေက နီနီရဲရဲ ဟပြဲလေးဖြစ်သွားသည်..။

သက်လွင် တံတွေးတစ်ချက် မြိုချလိုက်ပြီး သူ့မျက်နှာကို မှောက်ချလိုက်ရာ မှ ပေါင်ကြားရှိ
စောက်ဖုတ်ကြီးကို မျက်နှာ အပ်လိုက်သည်..။ ထို့နောက် စောက်ဖုတ်ကြီးကို တရှုံ့ရှုံ့ နမ်းလိုက်သည်..။
ဆပ်ပြာမွှေးနံ့လေးက သင်းနေသည်..။ စောက်ဖုတ်ကို ယက်များယက်လိုက်အုံးမှာလား ဟူသော
အတွေးနှင့် မမမြိုင်၏ စောက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားလေးတွေမှာ တရွရွနှင့် ဖြစ်နေကြသည်..။
သက်လွင်၏ ပါးစပ်က စောက်ဖုတ်ဖောင်းဖောင်းကြီးပေါ် ရောက်လာပြီး သူ့လျှာကို ထုတ်ကာ
စိုစွတ်နွေးထွေးသော လျှာဖျားကလေးက စောက်ဖုတ်အတွင်းသား နနထဲသို့ တိုးဝင်သွားသည်..။
မမမြိုင် တစ်ကိုယ်လုံးရှိ အသွေးအသားနှင့် အကြောမှန်သမျှ တဖိန်းဖိန်း တရှိန်းရှိန်း ကြွတက်လာပြီး
သိမ်သိမ်တုန်ကာ အိစိမ်သွားပါတော့သည်..။
ထူးခြားပြင်းထန်သော ကာမအရသာထူးကြီးကို ရင်ဖိုလိုက်မောစွာ ခံစားလိုက်ရ၏ ။
မမမြိုင် အပျိုမဟုတ်ပါ..။ လီးအရသာကို ကောင်းကောင်းသိသည်..။ လီးနှင့် လျှာမှာ တစ်မျိုးစီ ကောင်း၏ ။
လီးက အဆက်မပြတ် အသွင်းအနှုတ် အပွတ်အထိုးကြောင့် ကောင်းသလို လျှာကလည်း
စောက်ဖုတ်အတွင်းသားနုတွေကို နေရာလပ်မကျန်အောင် မွှေနှောက်ထိတွေ့ ပေးနိုင်စွမ်းသည်..။
သက်လွင်က လျှာကို စောက်ခေါင်းထဲသို့ သွင်းထားရင်းမှ စောက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားနှစ်လွှာကို
လက်နှစ်ဖက်လက်မများနှင့် ကျကျနန ဖြဲလိုက်သည်..။ ပြီးတော့ လျှာကို စောက်ဖုတ်အတွင်းသားများကို
တပတ်လည်အောင် ဝေ့ကာ ဝိုက်ကာ ပွတ်ဆွဲပေးသည်..။

``အီး...ဟီး...ရီး.....ကျွတ် ကျွတ်.....အင်း...အမလေး.....လေး.....အား အ..ကျွတ် ကျွတ်ကျွတ်...အီး.....``

မမမြိုင် တစ်ကိုယ်လုံး တွန့်လိမ် ကော့ပျံနေသည်..။ ဖင်ဆုံကြီးကို ကြွလျက် အထက်သို့ ပင့်ကာ
ပင့်ကာကော့ကော့ပေးနေသည်..။
စောက်စေ့ထိပ်လေးမှာ တဆတ်ဆတ် တုန်နေသည်..။ မမမြိုင်၏ ရင်ထဲတွင် အတွင်းကလီစာတွေ

ပွင့်ထွက်သွားလေမလားပင် အောက်မေ့ရသည်..။သက်လွင်က မမမြိုင်၏ စောက်စေ့လေးကို ပါးစပ်ဖြင့် ဖိစုပ်ပစ်လိုက်ပြန်သည်..။

စောစောကထက် အဆပေါင်းများစွာ ကောင်းလွန်းရကာ မမမြိုင်မှာ အကြောတွေ ဆောင့်ဆွဲခံလိုက်ရသလို တစ်ကိုယ်လုံး ဆတ်ဆတ်တုန်သွားရှာသည်..။

`` ရှိုး...ကျွတ်ကျွတ်.....ဟီး ဟင်း...ဟင်း...အား...အ...အမလေး...ရှင်...အ အား..ကောင်းလိုက်တာ...မောင်လေးရယ်....အမလေး လေး... ``

မမမြိုင်တစ်ယောက် ပြီးလှပြီးခင် ဖြစ်နေပြီ...။ စောက်ရည်တွေကလည်း အဆမတန် စိုရွဲနေသည်..။ စောက်ဖုတ်ကြီးတစ်ခုလုံး အစွမ်းကုန် ဖောင်းတင်းပြအာလာသည်..။ သက်လွင်က မမမြိုင်၏ အညှိရောင်သန်းနေသော စောက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားကြီးများကို ပါးစပ်ဖြင့် အားစိုက်ကာ ဆွဲ ဆွဲ စုပ်လိုက်ပြန်သည်..။

`` အား အား...အင်း...အမလေး..ကောင်း...ကောင်းလိုက်တာ မောင်လေးရယ်.....တစ်သက်နဲ့ တစ်ကိုယ် ဒါမျိုး တစ်ခါမှ မခံဖူးဘူး....ဟူး..အား အား..ကျွတ် ကျွတ်...အမေ့....အင်း... ``

မမမြိုင်တစ်ယောက် ရာဂဆိပ်တွေ တက်ကာ တစ်ကိုယ်လုံး ထွန်ထွန်လူးပြီး ကော့ပျံနေသည်...။ စောက်ဖုတ်ကြီးကို စိတ်တိုင်းကျ ယက်စုပ်နေရာမှ သက်လွင်၏ လျှာက အောက်သို့ တဖြည်းဖြည်းချင်း ဂျောက်ကာ ဖုတ်စုပူနေသော ဖင်ပေါက်အထိ ပွတ်ယက်ပေးလိုက်သည်..။ မမမြိုင် အောက်ပိုင်း တစ်ခုလုံး ဆိမ်ခနဲ ကျင်တက်သွားသည်..။ ထို့နောက် လျှာကို စုကျုံ့လိုက်ပြီး ဖင်ပေါက်ထဲသို့ ထိုးသွင်းလိုက်ပြန်သည်..။ လျှာဖျားလေးဖြင့် အတွင်းသား နုနုလေးများကို တဆတ်ဆတ် ထိုးဆွ ကလိလိုက်သည်..။

`` အိုး...အင်း...အီး...အီး...ဟီး..အား ကျွတ် ကျွတ် ကျွတ်...ဟင်း...အင်း ..အမလေး...ရှိုး..အီး..အား အား... ``

မမမြိုင်တစ်ယောက် ရင်အစုံ ကော့တက်သွားပြီး အလန့်တကြား ညည်းလိုက်ရှာသည်..။

သူမ၏ လက်နှစ်ဖက်က သက်လွင်ရဲ့ ဆံပင်များကို ခပ်တင်းတင်းဆုပ်ကာ သက်လွင်မျက်နှာကို သူမပေါင်ကြားတွင် ဖိကပ်ထားရင်း ပါးစပ်မှ ညီးသံတွေ တရစပ် ထွက်နေသည်..။ မမမြိုင်သည် တကုာရာဂ အလွန်ကြီးမား၏ ..။ မျက်နှာကြောတင်းတင်းနှင့် ခပ်တည်တည်နေလေ့ရှိသော်လည်း အကြောကို ထိမိလိုက်လျင်တော့ ရ၏..။ သည်လိုမိန်းမမျိုးက ပီပီရီရီ၊ ပီပီပြင်ပြင် ကိုင်ဖို့လိုသည်..။ မထိတထိသွားမစလေနှင့်..။ ပါးနှစ်ဖက် ကွဲသွားအောင် ဆော်ထည့်တတ်သည်..။ ရမက်ရော အမျက်ပါ အားကြီးဇောထန်သော မိန်းမ အမျိုးအစားထဲက

ဖြစ်သည်..။ ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်ကလည်း ဆူဆူဖြိုးဖြိုးနှင့် သွေးသားတွေ တိုးပွားကာ ဖုတ်ဖုတ်လျစ်လျစ် သန်မာတတ်ကြသည်..။ သည်လိုမိန်းမမျိုးကို အခုလို နူးရွလာအောင် နှူးဆွပြီးမှ ကိုင်လိုရသည်..။ သူမက စလျင်တော့ တစ်မျိုးပေါ့..။ အလိုးသန် လီးကြီးရုံနှင့် မရ..။ ခပ်ကြာကြာလေး စိမ်လိုးပေးနိုင်မှ တော်ကာကျပြီး အားရကျေနပ် လိုအပ်ပြည်..။

သည်လိုသာ လိုးပေးနိုင်လိုကတော့ သေချာပေါက် အစွဲကြီး စွဲသွားပြီး ဒီလီးမှ ဒီလီးဖြစ်သွားတတ်သည်..။ ယခုလည်း ကြည့်ပါ..။ တဏှာရာဂ အားကြီးလှသောမိန်းမဖြစ်သော်လည်း စောက်ဖုတ်ကို အခုမှ အယက်ခံဖူးသည်..။ ကောင်းလိုက်သည်ဖြစ်ခြင်း..။ ဟော...စောက်ဖုတ်သာမက ဖင်ဝကိုပါ ယက်ဆွပေးလိုက်တော့ အကောင်းကြီး ကောင်းနေပြန်သည်..။ သက်လွင်က လျှာကို စုပြီး ဆန့်ထုတ်ကာ စအိုဝ အပေါက်ထဲထိ ထိုးသွင်းကာ အပီအပြင် ကလိပေးသည်..။

မမမြိုင်တစ်ယောက် ဘယ်လိုမှ မခံနိုင်တော့...။ ခေါင်းကို ဘယ်ညာခါရမ်းပြီး လူးလှိမ်နေရသည်..။ ဟင့်ခနဲ ဟင့်ခနဲ အသံတွေထွက်ပြီး တဆတ်ဆတ်တုန်ခါနေသည်..။ မိန်းမအကြော နောကျေသော သက်လွင်က မမမြိုင်တစ်ယောက် မကြာခင် ပြီးတော့မည် ဆိုတာကို သိလိုက်သည်..။ တက်လိုးမှ ဖြစ်တော့မည်ဆိုတာကို တွေးပြီး မျက်နှာကို ခွာလိုက်သည်..။

မမမြိုင်၏ ခြေသလုံးသားနှစ်ဖက်ကို သူ့ပုခုန်းပေါ်သို့ ချိတ်တင်လိုက်သည်..။ ခါးက အပေါ်သို့ မြောက်ကြွသွား၏ ။ မွေယာနှင့် လွတ်သွားသော ခါးအောက်ကို ခေါင်အုံးတစ်လုံး ထိုးခုသွင်းလိုက်သည်..။ ခြေသလုံး နှစ်ဖက်ကို ပြန်ချပြီး မမမြိုင် ပေါင်တန်တွေကြားတွင် ဒူးထောက်လိုက်သည်..။ မမမြိုင်၏ ဒူးနှစ်ဖက်မှာ ထောင်နေပြီး ပေါင်တန်ဖွေးဖွေးကြီးတွေက ဘေးသို့ ကားထွက်နေသည်..။

နေသားတကျဖြစ်သွားသောအခါ သက်လွင်က အကြောပြိုင်းပြိုင်းထနေသော သူ့လီးကြီးကို လက်နှင့် အသာဆက်ကိုင်ကာ ပြဟနေသော စောက်ဖုတ်ဖောင်းဖောင်းကြီးအတွင်းသို့ တစ်ရစ်ချင် တစ်ထစ်ချင်း ဖိသွင်းလိုက်သည်..။

စောက်ခေါင်းထဲသို့ လီးတစ်ချောင်းလုံး ဝင်ဖို့ လက်နှစ်ဆစ်ခန့် အလိုတွင်တော့ မမမြိုင်၏ နို့အုံ နှစ်လုံးကို လှမ်းဆွဲပြီး တရိုန်ထိုး အားနဲ့ ဆောင့်သွင်းလိုက်သည်..။

`` ဗျစ်..ဗျစ်..ဘွပ်..... ``

`` အင့်...အမေ...အား ဟာ...ကျွတ် ကျွတ် ကျွတ်.....အား..... ``

သက်လွင်၏ လီးက သူမယောက်ျားလီးထက် အရှည်ရော လုံးပတ်ရော ပိုကြီးပြီး မာကျောမှုကလည်း သူမလင်လီးနဲ့ ဘာမျှ မဆိုင်...။ သံချောင်းကြီးအလား..မာကျောလှသည်ကို မမမြိုင်တစ်ယောက် စောက်ခေါင်းထဲ လီးဝင်လာသည်နှင့် ခံစားနှိုင်းယှဉ်မိသည်..။

လီးကြီးက စောက်ခေါင်းထဲသို့ တင်းတင်းကြပ်ကြပ်ကြီး ဆောင့်ဝင်လာရာ မမမြိုင်တစ်ကိုယ်လုံး မြောက်တက်သွားမတတ် ခံစားလိုက်ရပြီး တကိုယ်လုံး ရှိန်းဖိန်း ကျင်တက်သွားသည်..။ မမမြိုင်က သက်လွင်ကို တင်းကြပ်နေအောင် တွယ်ဖက်ထားရင်း မျက်လုံးကို စုံမှိတ်ကာ တင်းခံသည်..။ ထို့နောက် သက်လွင်က အရပ်အနားမရှိ ဒလစပ်ဆောင့်ဆောင့်လိုးပါတော့သည်..။

``ဖွတ်...ဖွတ်...ပလွတ်.....ဗျစ်...ပလွတ်....``

``အီး...အင့်..အင့်..အင့်.....အီး.....``

အချက်ပေါင်းများလာပြီး သုံးမိနစ်ခန့် ကြာသောအချိန်တွင်တော့ မမမြိုင် တစ်ကိုယ်လုံးရှိ အကြောတွေ ကုတ်ကွေးတက်သွားပြီး သုတ်ရေတွေ ပန်းထွက်ကုန်ပါတော့သည်..။

မမမြိုင် ပြီးသွားသည်ကို သက်လွင် သိလိုက်သည်..။ သူက မပြီးသေး...၊ အရှိန်ကောင်းကောင်းနှင့် ဆက်ဆောင့်နေဆဲ....ဖြစ်သည်..။

သက်လွင်၏ အားမာန်အပြည့်ပါသော ဆောင့်ချက်တွေက မမမြိုင် တစ်ကိုယ်လုံးကို သွက်သွက်ခါ လှုပ်ရမ်းစေသည်...။ သုတ်ရည်တွေ တပွက်ပွက်နှင့် ထွက်နေစဉ် အဆက်မပြတ် ဆောင့်လှိုးခံနေရသည် အတွက် မမမြိုင် တစ်ကိုယ်လုံး လေထဲ မြောက်တက်သွားမလား အောက်မေ့ရအောင် ကောင်းလွန်းနေရသည်..။

ကာမအရသာထူးကြီးက သူမရဲ့ ကိုယ်အနံ့ လွှမ်းခြုံထားသည်..။ သက်လွင်အဖို့ ပြီးလိုက်လျင် ရသည်..။ သို့သော် မပြီးသေးပဲ ဆက်ထိန်းထားသည် ။ မမမြိုင်လို ရမက်ထန် မာနကြီးသော မိန်းမမျိုးကို စွဲသွားအောင် လှိုးချင်သဖြင့် သူ့ကိုယ်သူ ထိန်းချုပ်ထားခြင်းဖြစ်သည်..။

သက်လွင်က ဖင်ကြောကြီးတွေ ရှုံ့ ရှုံ့ပြီး အသားကုန် ဆောင့်သည်..။ သွက်လိုက်ကြမ်းလိုက် သည်မှာ မပြောပါနှင့်တော့....။ တခြားမိန်းမသာဆိုလျှင် ပျော့ခွေ မေ့ပျော့သွားလောက်၏...။ ရာဂရမက်လည်းကြီး သွေးသားတွေလည်း ဆူဖျိုးသော မမမြိုင်ရဲ့ ကာမစိတ်လိုအင်တွေက တရိပ်ရိပ် တက်ကြွလာပြန်သည်..။

သက်လွင်၏ ပြင်းထန်သော ဆောင့်ချက်နှင့် အညီ သူမ၏ ဖင်ဆုံကြီးကို ကော့ ကော့ပြီး ခံသည်..။ လီးကြီးကို ညှစ်ပေးသည်..။ စကော့ဝိုင်းသဏ္ဍာန် ဝိုက်ပြီးတော့လည်း ခံသည်..

သူတို့နှစ်ယောက်မှာ အားချင်ပြိုင် မာန်ချင်ယှဉ်ပြီး သူနိုင်ကိုယ်နိုင် အကြိတ်အနယ် လှိုးပွဲ ဆင်နွှဲနေကြသည်..။

သက်လွင်၏ လက်နှစ်ဖက်က မမမြိုင်၏ ပုခုံးနှစ်ဖက်ကို ခပ်တင်းတင်း ဖက်သည်..။ သူမျက်နှာက နို့အုံကြီးပေါ်မှောက်ချပြီး ဘယ်ပြန်ညာပြန် နမ်းရှုံ့သည်..။ နို့သီးခေါင်း တောင့်တောင့်လေးတွေကို ပါးစပ်ဖြင့် စုတ်ဆွဲသည်..။ ထိုသို့လုပ်နေစဉ်အတွင်းမှာလည်း လှိုးဆောင့်မှုက မပျက်ပေ...။ မမမြိုင်တစ်ယောက် တဟီးဟီး တအင်းအင်းဖြင့် ညီးညူကာ စောစောကထက် ရမက်ဇောအဟုန် ပြင်းစွာ ကော့ ကော့ပြီး အသားကုန်ခံပါတော့သည်..။

``ဖွတ်..ဖွတ်...ပလွတ်...ဗျစ်....ဖွတ်...ဖု...ဗျစ်.....အား...အီး ကျွတ် ကျွတ် အင့်....အင့်..အီး... ကျွတ်ကျွတ်ကျွတ်.....အီး....ဟင့်ဟင့်....``

သက်လွင်က နို့သီးခေါင်းကို သွားဖြင့် တဆတ်ဆတ်ကိုက်ရင်း ဆောင့်သည်..။ မမမြိုင်တစ်ယောက် အသက်ရှူသံတွေ တရှူးရှူးနှင့် မြန်ဆန်လာသည်..။ နောက်ထပ် သုံးမိနစ်ခန့်

ဆက်ဆောင့်ပြီးသောအခါတွင်တော့ သက်လွင်၏ လီးချောင်းကြီးတစ်ခုလုံး ကျင်ဆိမ်ယားတက်လာသည်...။
သည်ထက်ပိုပြီး မထိန်းချုပ်ထားနိုင်တော့ပေ...။ မမမြိုင်ပုခုံးကို တအားဆုပ်ဆွဲကာ အားသွန်ပြီး လိုးလိုက်ရင်း
သုတ်ရေတွေကို ပန်းထည်လိုက်တော့သည်...။
တပြိုင်တည်းမှာပင် မမမြိုင်မှာလည်း ကိုယ်လုံးကြီး ဆတ်ဆတ်တုန်ကာ သုတ်ရေတွေ
ပန်းထွက်ကုန်ပါတော့သည်...။

-----x-----x-----

သည်နေ့ သက်လွင် အလုပ်က စောစောပြန်လာခဲ့သည်...။ အိမ်ကို ရောက်တော့ ညနေ ၄
နာရီသာရှိသေးသည်...။ ရေမိုးချိုးပြီး မမမြိုင် ခူးခပ်ကျွေးသော ထမင်းကို စားသည်...။
အိမ်မှာက အဖိုးလေးက ရှိနေသဖြင့် မမမြိုင်က သက်လွင်နှင့် ထမင်းကို မျက်နှာချင်းဆိုင် မစားပေ...။
သက်လွင် ထမင်းစားပြီး အိမ်ရှေ့ထွက်လာတော့ မမမြိုင်ကို မတွေ့ရပေ ။ ထိုအချိန်မှာပင် ခြံထဲမှနေပြီး
အိမ်ပေါ်သို့ ပြန်တက်လာသော အဖိုးလေးကို သက်လွင် တွေ့လိုက်ရသည်...။

``အဖိုးလေး ထမင်းစားပြီးပြီလား....``

``အေးကွ...စားပြီးပြီ...ညနေ ၆ နာရီထိုးတော့မယ် ..ငါ တရားထိုင်တော့မှာ...``

``ဟုတ်ကဲ့ အဖိုးလေး....``

မမမြိုင်ကို အိမ်ထဲမှာ မတွေ့ရလို့ သက်လွင် စဉ်းစားသည်...။ ခြံထဲမှာများ ရှိနေမလားဟု တွေးရင်း သက်လွင်
ခြံထဲ ဆင်းလာခဲ့သည်...။
ခြံက အတော်လေး ကျယ်သည်...။ သရက်ပင် ၊ မန်ကျည်းပင် ၊ မာလကာပင်များနှင့် အုံ့ဆိုင်းနေပြီး
နေဝင်ဖြိုးဖျံလည်း ဖြစ်နေတော့ ခြံထဲတွင် အနည်းငယ် မှောင်နေသည်...။
ခြံထဲရှိ နောက်မီ သစ်သားခုံရှည်လေးပေါ်တွင် မမမြိုင်တစ်ယောက် ပက်လက်လေး လှဲနေကြောင်း
တွေ့မြင်လိုက်ရသည်...။ မနေ့က တစ်နေ့လုံး လိုးကြပြီး ညနေစောင်းတော့ မမမြိုင်တစ်ယောက် လှုပ်ပင်
မလှုပ်ချင်တော့...။ ဒါကြောင့် ရေချိုးထမင်းစားပြီးတော့ စောစောပဲ ဝင်အိပ်ပစ်လိုက်သည်...။ သက်လွင်လည်း
မမမြိုင်နည်းတူ ပင်ဖြစ်သည်...။
ညနေစောင်းတော့ အဖိုးလေးကလည်း အိမ်သို့ပြန်ရောက်လာသည်...။ သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးလည်း
ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေကြပြီး မလှုပ်နိုင်တော့သဖြင့် ညက ထပ်ပြီး မလုပ်ဖြစ်ခဲ့ကြ...။
မနက်မိုးလင်းတော့ သက်လွင်က အလုပ်ဆင်းသွားပြီး မမမြိုင်က အိမ်မှာ ကျန်နေရစ်ခဲ့ကာ တစ်ကိုယ်တည်း
ဟိုတွေးဒီတွေးဖြင့် စိတ်လှုပ်ရှားနေခဲ့ရသည်...။ သက်လွင်ပြန်ရောက်လာပြီး သူ့ကို မြင်ရတော့
သူမစိတ်တွေက ပိုပြီးထလာသည်...။
သက်လွင်ကို ထမင်းဟင်း ခူးခပ်ပေးပြီးသည်နှင့် မမမြိုင်တစ်ယောက် ခြံထဲသို့ ဆင်းလာခဲ့ခြင်း

ဖြစ်လေသည်..။ အိမ်ပေါ်မှာ သူမကို မတွေ့ရလျှင် သက်လွင် ခြံထဲသို့ ဆင်းလိုက်လာမည်ကို မမမြိုင်က သိပြီးသားဖြစ်သည်..။

ယခုလည်း ခုံတန်းရှည်လေးပေါ်တွင် ပက်လက်လှန်ပြီး လှဲနေရင်း မနေ့က အကြောင်းတွေကို စမြုံ့ပြန်တွေးတောကာ စိတ်တွေ ဆာလောင်နေခဲ့ရသည်..။

``အဟမ်း....အဟမ်း.....``

သက်လွင်က ခပ်လှမ်းလှမ်းမှနေပြီး ရပ်ကာ ချောင်းဟန် သံပေးလိုက်သည်..။ မမမြိုင် သက်လွင်၏ ချောင်းဟန် သံကို ကြားလိုက်ရသည်နှင့် ဆတ်ခနဲဖြစ်သွားပြီး ပထမ မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်လိုက်သည်..။ နောက် ရင်ခုန်သံတွေ မြန်လာပြီး ရမက်သွေးအရှိန်က တရိပ်ရိပ် တက်လာတော့သည်..။

သက်လွင်က မမမြိုင်ရှိနေရာ ခုံတန်းရှည်လေးဘေး ရောက်လာပြီး ငုံ့ကာ မမမြိုင်တစ်ကိုယ်လုံးကို သိမ်းကျုံးကြည့်သည်..။ ပြီးလျှင် သက်လွင်က မမမြိုင်ပက်လက်အိပ်နေသော ခုံပေါ်သို့ သူမ၏ ခါးလောက်နေရာမှ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်..။

သက်လွင်က သူမကို ငုံ့ကြည့်စဉ်ကတည်းက မမမြိုင်မ သက်လွင်ကို အရောင်တလက်လက်ထွက်နေသော မျက်လုံးများဖြင့် ပြန်ကြည့်နေသည်..။ သက်လွင်က မမမြိုင်ကို ပွေ့ထူလိုက်ပြီး ရင်ချင်အပ်ကာ ဖက်လိုက်သည်..။

ပြီးတော့ သူမ၏ နှုတ်ခမ်းလွှာကို အငမ်းမရပင် စုပ်ယူလိုက်သည်..။ မမမြိုင်ကလည်း အားကျမခံ သက်လွင်ရဲ့ နှုတ်ခမ်းတွေကို ပြန်လည် စုပ်ယူကာ မက်မပြေနိုင်အောင် တုန်ပြန်နမ်းနေသည်..။

နှုတ်ခမ်းစုပ်ရင်း လျှာချင်းလူးကာ ကလိကြပြန်သည်..။ တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး လျှာချင်းပွတ်ဆွဲကလိကာ နမ်းစုပ်နေကြသည်မှာ အတော်လေးကြာသည်..။ မမမြိုင်၏ ခါးမှာ သိသိသာသာ ကော့တက်နေပြီး ရင်သားအစုံက မောက်မို့လို့နေသည်..။ သူမလက်နှစ်ဖက်က သက်လွင်ကို တင်းကြပ်နေအောင် ပြန်ဖက်ထားကာ သက်လွင်၏ ရမက်ထန်သော အနမ်းအစုပ်တို့ကို ပြင်းပြနစ်ခြိုက်စွာပင် ခံယူနေသည်..။

``ကဲ...မမမြိုင် ...ကျနော်တော့ မနေနိုင်တော့ဘူး....လုပ်ကြရအောင်နော်....``

သက်လွင်က မမမြိုင် နှုတ်ခမ်းသားအစုံကို လွှတ်ပေးရင်း ပြောလိုက်သည်..။

``အင်း.....``

မမမြိုင်၏ အသံမှာ လေးလေးပင်ပင်ကြီးဖြစ်ကာ မောဟိုက်နေသလိုပင်....။ သက်လွင်က ခြေဆင်းလျက် အနေအထားဖြစ်နေသော မမမြိုင်၏ ထမီတွင်းသို့ လက်လျှိုသွင်းကာ စောက်ဖုတ်ကြီးကို နှိုက်လိုက်သည်..။ မမမြိုင်၏ စောက်ဖုတ်ကြီးမှာ ဖောင်းတင်းပြဟ နေပြီး ကြွရွှံ့ထနေသည်ကို သိလိုက်ရသည် ။

စောက်ရည်တွေကလည်း ရွှဲနစ်နေပြီ...။

မျက်နှာထားတည်တည်နေတတ်သော်လည်း မမမြိုင်တစ်ယောက်ဟာ အလွန်တကုာရာဂကြီးမားပြီး

ရမက်သွေးသား သောင်းကြမ်းဆူပွက်လွယ်သူဖြစ်ကြောင်း သက်လွင်က သိထားသည်..။

``ကဲ...မမမြိုင် ..အားရပါးရ လိုးရအောင် ...ရှေ့ ကုန်းလိုက်နော်....``

နှစ်ယောက်သားထိုင်ခုံလေးပေါ်မှ ဆင်းလိုက်ကြသည်..။ သက်လွင်က မမမြိုင်ကို ခုံရှည် ခြေရင်းရှိ တန်းပေါ်တွင် လက်ထောက်စေပြီး ဖင်ကုန်းခိုင်းသည်..။ မမမြိုင်က သက်လွင်အလိုကျ ဖင်ကုန်းပေးသည်..။

သက်လွင်က မမမြိုင်နောက်တွင် မတ်တတ်ရပ်လိုက်ပြီး သူမ၏ ထမီကို ကျောလည်အထိ ရောက်အောင် မတင်လိုက်သည်..။ ထို့နောက် သူ၏ ပုဆိုးကို ချွတ်ချလိုက်သည်..။ ပုဆိုးချွတ်ချလိုက်သည်နှင့် တရမ်းရမ်း မာန်ဖိနေသော လီးတုတ်တုတ်ရှည်ရှည်ကြီးက မမမြိုင်၏ ဖင်ကြားတဝိုက်နှင့် တင်ဆုံသားတဝိုက်ကို တို့ထိကာ မထိတထိဖြင့် ကလိနေသည်..။ သက်လွင်၏ လီးဒစ်ကြီးက အများနှင့် မတူပဲ မှိုပွင့်ကြီးလို ကားနေသည်..။ ဒစ်သားနုနုတွေမှာ ရမက်သွေးကြောင့် ဖောင်းတင်းပြဲကားနေသည်..။ လီးထိပ်ဖျားအဝတွင် အရည်ကြည်လေးတွေက စိမ်ထွက်နေသည်..။ သက်လွင်က တောင်မတ်နေသော သူ့လီးကြီးကို လက်နှင့် ထိန်းကိုင်ပြီး မမမြိုင်၏ စောက်ဖုတ်အဝ တေ့၍ လီးဒစ်ခေါင်းဝင်ရုံသာ ဖိသွင်းလိုက်ပြီး ဝေ့ဝိုက်ကာ ဖွေနှောက်လိုက်သည်..။

``ပြစ်....ပြစ်...အ...အင်း...အို အို..အင်း.....ဘယ် လို....လုပ် ..လုပ်..နေတာလဲ...အင်း...``

ဖွေးဥနေသော မမမြိုင်၏ ဖင်ဆုံကြီးမှာ မြောက်ကြွမြောက်ကြွ ဖြစ်သွားရသည်..။ ထို့နောက် သက်လွင်က ရွဲကြွဖောင်းအစ်နေသော စောက်ဖုတ်ကြီးထဲသို့ သူ့လီးကြီးကို တဖြေးဖြေး ဖိဖိသွင်းသည်..။

``ပြစ်..ပြစ်..ပလွတ်....ပြစ် ပြစ်....ပလွတ်.....ဖွတ်...``

``အီး....အင်း အင့်...ကျွတ် ကျွတ်....အီး..အ..အမေ...``

စောက်ဖုတ်ထဲ လီးကြီးတိုးဝင်လာစဉ် မမမြိုင်၏ ဖွေးအိနေသော ဖင်ဆုံသား ထွားထွားကြီးတွေမှာ တဆတ်ဆတ်တုန်ခါနေပြီး ခါးပါ မြောက်ကြွတက်လာသည်..။ လီးကြီး၏ အတွေ့က သူမကို အရသာထူးသွားစေသည်မှာ အမှန်ပင် ဖြစ်သည်..။ စောက်ဖုတ်တစ်ခုလုံးလည်း တင်းကြပ်ညှပ်သပ်နေသည်..။ သက်လွင်က လီးကြီးကို အဆုံးထိ ဖိသွင်းထားပြီး ခေတ္တ ငြိမ်နေလိုက်ကာ တင်ဆုံအိအိထွားထွားကြီးကို ပွတ်သပ်ဆုပ်ချေပေးသည်..။ မမမြိုင်၏ စောက်ဖုတ်တစ်ခုလုံး ယားကြွတက်လာပြီး မနေနိုင် မထိုင်နိုင် ဖြစ်လာရသည်..။

စောက်ဖုတ်အတွင်းသာ နနုတွေက တလှုပ်လှုပ်တရွရွ ဖြစ်လာကာ လီးကြီးကို ဆွဲဆွဲညှစ်နေသည်..။ သူမ၏ ဖင်ဆုံကြီးကို ရှေ့သို့ ကြုံ့လိုက်ပြီးနောက်ပြန်တွန်း၍ ဆောင့်ဆောင့်ပစ်လိုက်သည်..။ မမမြိုင်တစ်ယောက် ရမက်စိတ်တွေ ထကြွ၍ အတော်လေးကို ဆောင့်လှီးတာ ခံချင်နေပြီ ဖြစ်သည်..။ သက်လွင်က စောက်ခေါင်းထဲ အဆုံးသွင်းကာ ဖိကပ်၍ ငြိမ်ထားသော သူ့လီးကြီးကို တဝက်ကျော်ကျော်လောက် ပြန်ဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး အဆုံးထိ ပြန်မသွင်းတော့ပဲ လီးတဝက်လောက်နှင့်သာ မှန်မှန် ခပ်မြန်မြန်လေး အသွင်းအထုတ် လုပ်ကာ ညှောင့်ပေးသည်..။

``ပြွတ်..ပြွတ်..ဖွတ် ဖွတ်...ပလွတ်.....ပြွတ်...ဖွတ်.....``

``အား အား.....အိ.....အ.....အီး...ဟီး.....``

အကြောပြိုင်းပြိုင်း ထကာ သံချောင်းကြီးကဲ့သို့ မာကြောတောင့်တင်းသော လီးချောင်းကြီးမှာ စောက်စေ့ပြူးပြူးလေးကို မကြာခဏ ပွတ်ထိုးထိတိုက်သွားသည်။ အတွက် မမမြိုင်တစ်ယောက် အရသာအလွန်ထူးကာ သူမစောက်ပတ်ကြီးကို အစွမ်းကုန် ညှစ်၍ နောက်သို့ ပစ်ပစ်ပြီး ကော့ကာ ကော့ကာ ခံနေသည်မှာ အားရပါးရ ရှိလှသည်..။

``ဗြစ် ဗြစ်....ဒုတ်..ဒုတ်.....ပလွတ်.....``

``အီး.....အင်း..အမလေး.....အီး...အား...``

မမမြိုင်မှာ စောက်ရည်တွေ အဖုတ်ထဲတွင် စိုရွဲရုံမျှမက အောက်သို့ပင် တောက်တောက် ကျနေသည်..။ သက်လွင်က သူ့လီးကို အဆုံးထိသွင်းလိုက်ပြီး ခပ်ပြင်းပြင်း ဆောင့်လှီးတော့သည်..။

``ဘွတ်....ဘွတ်.....ဗြစ်...ဘွတ်.....ဒုတ်.....ဘွတ်.....``

``အ....အ.....အမေ့.....အား.....အား..``

ဆောင့်ချက်တွေက အားပါလှပြီး လီးထိပ်က သားအိမ်ဝကို ဝင်ဝင်ဆောင့်သည်..။ မမမြိုင်တစ်ယောက် မီးပွင့်မတတ် နာကောင်း အိဆိမ်သော ကာမအရသာကြီးကို အပြည့်အဝ ခံစားလျက် သက်လွင်၏ အားမာန်အပြည့်ပါသော ဆောင့်ချက်နှင့် အညီ သူမ၏ ထွားဝင့်ကားစွင့်လှသော ဖင်ဆုံကြီးကို နောက်သို့ ပစ်ကာပစ်ကာ အချက်ကျကျ အလှီးခံသည်..။

မမမြိုင်၏ စောက်ဖုတ်ထဲမှာ ကျင်ဆိမ်၍ ယားတက်လာသည်..။ စောက်ရေတွေထွက်ချင်နေပြီ..။ မကြာမီမှာပင် ခုံရှည် ခြေရင်းတန်းကို တင်းနေအောင် ဆုတ်ကိုင်ထားရင်း တစ်ကိုယ်လုံး တဆတ်ဆတ်

တုန်ခါလျက် စောက်ရည်တွေ ပွက်ကနဲ ပွက်ကနဲ ပန်းထွက်ကုန်လေတော့သည်..။

မမမြိုင်မှာ ရင်ထဲ ဟိုက်ကနဲ ဖြစ်သွားပြီး ခုံရှည်ပေါ် ပစ်ကျမသွားအောင် မနဲသတိထားလျက် အသာအယာ မှောက်ချလိုက်ရသည်..။ သက်လွင်ကမူ မပြီးသေး..။ အားရပါးရ ဆက်၍ ဆောင့်နေဆဲ ဖြစ်လေသည်..။

`` ဖွတ် ဖွတ်....စွပ်...စွပ်...ပြစ်..ပြစ်....ပလွတ်...စွပ်...ဖွတ်.... ``

မမမြိုင် ပြီးသွားပြီဆိုသည်ကို သိသော်လည်း သက်လွင်က မမမြိုင်၏ ခါးလေးကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် အပီအပြင် ဆုပ်ကိုင်ပြီး အသားကုန် ကျုံး ကျုံးပြီး ဆောင့်ပါလေတော့သည်..။ ဆောင့်ချက်တွေက မီးပွင့်တော့မတတ် ပြင်းထန်လှသည်..။

`` ပြစ် ဒုတ် ဒုတ်....ပလွတ်...ဒုတ်....ဒုတ်.....ဖွတ်.....အား ရှိး....အ...အ....အင်း.....အားပါး.....ပါး.... ``

မမမြိုင်တစ်ယောက် တစ်ချီပြီးသွားပြီဖြစ်၍ ဖိမ်ခံမိုန်းနေရာမှ သက်လွင်၏ ဆောင့်ချက်တွေက မြန်ဆန် ပြင်းထန်လွန်းလာသည်။ အတွက် မမမြိုင်ရဲ့ သွေးသားတွေ ကြွတက်လာရပြန်သည်..။ စောက်စေ့ ပြူးပြူးကြီးမှာလည်း စောက်ခေါင်းထဲသို့ လီးကြီးထုတ်လိုက်သွင်းလိုက်တိုင်း လီးချောင်းကြီးနှင့် တောက်လျှောက်ပွတ် ပွတ်ဆွဲသွားသည်..။ ဒီလိုဖြစ်အောင်လည်း သက်လွင်က သူ့ဖင်ကို မြှောက်မြှောက်ပြီး တမင်လိုးနေခြင်းဖြစ်သည်..။

`` ပလွတ်....ပြစ်...စွပ်....စွပ်....ဖွတ်..ပလွတ်.....အ...အ...အင့်...အင်း....ရှိုး.....အင့်.....အီး...ဟီး.... ``

လီးချောင်းကြီးက စောက်စေ့ကို တလစပ် ပွတ်တိုက်နေသော အတွေ့ မမမြိုင်၏ ကာမဇောအရှိန်ကို တရိပ်ရိပ် တက်လာစေသည်..။

ခုံစောင်းပေါ် မှောက်ကျသွားသော မမမြိုင်၏ ဖင်ကြီးက ခဏအတွင်း ကြွ၍ ခုံးထလာသည်..။ နောက်မှ လိုးနေသော သက်လွင်က တစ်ချက်ပြုံးလိုက်သည်..။ မမမြိုင် စိတ်တွေ ပြန်ထလာပြီး ဖင်ကြီးကို စောစောတုန်းကလို ကုန်းထားလိုက်ပြီး ခါးကိုခွက်ကာ လက်နှစ်ဖက်က ခုံတန်းကို ဆုပ်ကိုင်လျက် အံကြိတ်ကာ တင်းခံသည်..။

စောစောက တစ်ချီပြီးသွားစက စောက်ခေါင်းထဲတွင် ကျိန်းနေခဲ့ပြီး သက်လွင်က ဆက်ပြီးလိုးနေတော့ နာသွားလိုက် အောင့်သွားလိုက်ဖြင့် ဝေဒနာမျိုးစုံကို ရောပြွန်းခံစားနေရသည်..။

သက်လွင်မပြီးသေးပါလားဆိုသော အသံဖြင့် အသာမိုန်း၍ ခံနေရင်း သက်လွင်က ဆက်တိုက်ကြီး ဆောင့်လိုးနေသလို လီးကြီးကလည်း စောက်စေ့ကို ဆောင့်ချက်တိုင်း ထိနေလေတော့ မမမြိုင် စိတ်တွေ ခဏချင်း ပြန်လည် ထကြွလာသည် သာမက သက်လွင်ပြီးချိန်တွင် သူမပါ တစ်ခါလိုက်၍ ပြီးချင်စိတ်က လွှမ်းမိုးလာလေသည်..

``ပြစ်...ဒုတ်...စွပ် စွပ်...ပလွတ်...ဖွတ်...အီး...အ...အား...အင်း...အား...အား...အိ...``

မမမြိုင်၏ စောက်ခေါင်းထဲတွင်တော့ တစ်ချိပြီးသွားသဖြင့် ထွက်နေသော စောက်ရည်တွေနှင့် နောက်ထပ်
စိတ်ပြန်ထလာသဖြင့် ပြန်ထွက်လာသောစောက်ရည်ကြည်များက ရောနှောလျက် ရွဲ့ရွဲ့စိုနေကြသည်။။
သက်လွင်က ဆောင့်လိုးလိုက်တိုင်း မမမြိုင်၏ ခန္ဓာကိုယ်မှာ လှုပ်လှုပ်သွားရပြီး
စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားတို့မှာလည်း ခွက်ဝင်သွားလိုက် လန်ထွက်လာလိုက် ဖြစ်ဖြစ်သွားချိန်တွင်
စောက်ခေါင်းထဲတွင် အရမ်းကြီး များပြားနေသော စောက်ရည်တို့က အပြင်သို့တိုင် တပွက်ပွက်
ထွက်ကာကျလာရလေသည်။။

``ပလွတ်...ပြစ်...ပလွတ်...ဖွတ်...စွပ်...အင်း...အင်း...မောင်...မောင်လေး...မမ...နို့...တွေကို ...
ဆွဲပေး...အုန်း...အင်း...အင်း...ပလွတ်...ပြစ် ပြစ်...ဒုတ်...``

သက်လွင်က မမမြိုင်ပြောသည်အတိုင်း သူမခါးကို ကိုင်ထားသော သူ့လက်နှစ်ဖက်ကို ခါးမှာဖယ်၍
မမမြိုင်ရဲ့ ကုန်းထားတဲ့ ကိုယ်အောက်ကို လက်လျှိုသွင်းကာ အောက်ဖက်သို့ တွဲလောင်းဖြစ်နေသော
နို့အုံကြီးနှစ်လုံးကို လှမ်းဆွဲကိုင်လိုက်သည်။။ သက်လွင် တစ်ခါ ပြုံးလိုက်မိပြန်သည်။။
မမမြိုင်၏ ရင်စေ့အကျိုက ဘယ်အချိန်က ကျယ်သီးတွေ သူမဖာသာ ဖြုတ်ပေးထားသည် မသိ
ကျယ်သီးအားလုံးပြုတ်၍ ရင်ဘတ်တစ်ခုလုံး ဟနေသည်။။ ထိုမျှပင် မက မမမြိုင်မှာ အိမ်ပေါ်က
ဆင်းလာတုန်းထဲက ခံဖို့ရည်ရွယ်ကာ ခြံထဲဆင်းလာခဲ့သလား မသိ အောက်မှ ဘရာစီယာက
ဝတ်မထားတာ သိလိုက်ရသည်။။
ဒီတော့ သူမ၏ ကိုယ်အောက်သို့ လက်လျှိုသွင်းလိုက်သော သက်လွင်မှာ နို့နှစ်လုံးကို အတိုင်းသား
ဆုပ်ကိုင်မိလိုက်ရသည်။။

``ပလွတ်...ဖွပ်...ပလွတ်...ပြစ်...စွပ်...စွပ်...ဆွဲ...ဆွဲ...ညှစ်...ညှစ်ပြီးလိုးစမ်းပါ...မောင်ရယ်...ဟင်း
ဟင်း...ကောင်းလိုက်တာ...မောင်ရယ်... ဟင်း...ဟင်း...``

သက်လွင်ကလည်း သူမ၏ နို့နှစ်လုံးကို ပယ်ပယ်နယ်နယ် ဆုပ်နယ်ရုံမျှမက နို့သီးခေါင်းလေး နှစ်ခုကိုလည်း
ဖိပွတ်ညှစ်ပေးသည်။။
ခဏအတွင်းမှာပဲ..မမမြိုင် ခေါင်းထောင်ထလာပြီးနောက်သို့ အားရပါးရ ပစ် ပစ်ခံလာသည်။။ မမမြိုင်
ပြီးတော့မည်ကို သက်လွင် သတိထားမိလိုက်သည်..

``ပြစ် စွပ်...ပြစ်...ဒုတ်...ပလွတ်...ဖွတ်...မမ...ကျနော်ပြီးတော့မယ်.....
ပြစ်...ဒုတ်...စွပ်...ဖွတ်...လုပ်...လုပ်...မမလည်း...ပြီးတော့မယ်...မောင်...ဆောင့်...တအားကြီး
ဆောင့်ချလိုက်...အား...အီး...အစ်...အစ်...အား...ပြီး...ပြီးပြီ မောင်ရဲ့...အား...အ...အ...``

နောက်မှနေ၍ သက်လွင် ငုံ့ကာ မမမြိုင်၏ ကိုယ်လုံးကြီးကို တင်းကြပ်စွာ သိုင်းဖက်လိုက်ပြီး လီးကို တဆုံးထိုးဖိကပ်ကာ သုတ်ရေတွေ ပန်းထုတ်လိုက်ချိန်မှာ မမမြိုင်လည်း....ဖင်ကြီး လှုပ်ရမ်းကာ တဆတ်ဆတ်တုန်ပြီး ...ရှေ့သို့ ခွေခွေလေး....လဲကျသွားရပါတော့သည်...။

ပြီးပါပြီ...

ဖတ်မှတ်သိမ်းဆည်းရလွယ်ကူအောင် အချစ်တက္ကသိုလ်မှကူးယူပြီး PDF ဖိုင်ဖန်တီးပေးလိုက်ပါသည်။
(ဒေါက်တာချက်ကြီး)